

Zatímco se obsluha vzdalovala, Gamora přešla k okraji doku a zahleděla se na povrch planety pod sebou.

Tohle místo bylo kdysi zelené, pomyslela si, když skenovala kosterní pozůstatky planety, která kdysi bývala džunglí, ale to jen do chvíle, než byly pod jejím lesním porostem objeveny crowmikitové žíly. Teď byl její povrch rezavě zbarvený a taky samá jáma. Doly byly hluboké krátery mezi vysokými komíny a generátory umělé gravitace. Světla nahoře na rafinériích rudě blikala a mapovala krvavá souhvězdí v terénu. Rozléhající se hluk běžících strojů byl slyšet i přes ochranná pole, která obklopovala nájemní stanici, v níž horníci žili, a hukot strojů cítila i v chodidlech. Nad povrchem planety se tísnily stovky stanic stejných jako Rango-15, které vypadaly jako rozmazané tečky na temné obloze. Každou stanici spojoval s povrchem planety celé kilometry dlouhý portálový výtah, který je držel nad jedovatou atmosférou Torn-dune, tak zadušenou výpary z crowmikitu, že už v ní nebylo jediné místo, kde by pouhé dýchání nezabíjelo.

Gamora vytáhla z vaku dalekohled a zvedla ho k očím, aby si povrch planety lépe prohlédla.

Když tak učinila, před očima se jí vyrojily statistiky psané zeleným písmem, které jí zakrývaly výhled na dlouhé vlaky plné horníků pendlujících po plošině nahoru a dolů a táhnoucích kanystry plné surového

crowmikitu. Statistiku dočasně přerušila jedna z obrovských těžebních souprav, která se přes ni přehnala. Gamora přesunula svou pozornost na konec jámy těsně pod stanicí, kde pracovala většina horníků žijících na Rango-15. Statistika ukazující hloubku povrchu se na okamžik rozblíkala, chvíli kalibrovala a pak ukázala blikající údaj: 3897 kilometrů.

Gamora vypnula objektiv a hodila dalekohled zpátky do vaku.

Do středu planety zbývalo pouhých 3897 kilometrů. To by mělo být snadné.

„Nazdar, příteli,“ ozvalo se za ní, a když se Gamora otočila, spatřila další bytost s obrovským holoscreenem a brýlemi, jež k ní rychle kráčela a mávala na ni způsobem, který vypadal přátelsky, dokud neřekla: „Zaparkování lodi ve veřejném doku stojí dvě stě jednotek.“

Gamora si povzdechla. Aspoň, že se k ní ten levnější podvodník dostal jako první.

Město na stanici bylo prašné a bezbarvé a crowmikit, který ulpíval na oblečení a botách horníků, se vznášel v mlhavých oblacích, které se měnily ve zlato, když na ně dopadlo světlo. Před propadlými výlohami obchodů stály rychlíky s chybějícími součástkami, zamčené mezi